

DEBRECZEN

POLITIKAI, TARSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.
Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

EREDŐ...
szappanja
Eltűnnek

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

szappanja

Rögzítési árak:
Helyben és postán küldve
Évi ár...
Egyre szám 5 kr.

Előfizetési helyben
K. LAJOS és I.
K. KÁROLY

A főváros és a vidék*)

A fővárosban egy áramlat van keletkezésben, ennek célja Budapestet az ország más városainak rovására emelni s oda fejleszteni, hogy azzá váljék, ami Franciaországban Páris városa, mely uralkodik, politikát csinál, trónokat forgat fel, köztársasági kormányformát bukhat meg vagy emel fel, éppen amint szeszélye hozza magával.

A fővárosi lapok nagy garral hirdetik, hogy a főváros idestova félmillió lakossal fog bírni, míg az ország más városai nem képesek 100 ezer főnyi lakossággal emelkedni és Budapest lakosságának emelkedésével nem áll arányban az ország lakosai számának növekedése.

Hogy ha a komoly ügyet még komolyabb figyelemre méltatják az intéző körök, rájönnek, hogy ennek oka nem másban, mint abban rejlik, hogy a proletaritust, mivel a vidéken megélni nem képes, föléletes számban özönlik a fővárosba s ma holnap odaér, hogy tanyája lesz — a többi európai fővárosok mintájára — a szocialista és anarchista üzemeknek.

Ilyen jelenség — Pozsonyt kivéve — az ország más városában még nem mutatkozik, aminek okát kutatni mindenesetre a komoly gondolkodó embereknek nagy kötelessége.

Magyarország városai, az ősi hagyományokhoz híven, ma még mindig ragaszkodnak az önkormányzathoz, ragaszkodnak pedig annál inkább, mert saját magokat az általa választott tisztviselők által kormányozzák s e kormányzat mindig hajlandó lesz a helyi központok alkotására, amiben ismét azon erő rejlik, hogy közművelődési szempontból elfogadják ugyan a főváros vezérszerepét, de a közigazgatásban nem hajlandók meg a divatos áramlat előtt, hanem intézik saját sorsukat saját belátásuk szerint.

A proletáriátusnak a fővárosba özönlésével egyidejűleg a munkások oda vándorlása is, kiket azon nagyművű építkezések vonzanak, melyeket a főváros néhány év óta, az ország általános segítségével, rendszerint az, a munkás keznek tért ad s a megélhetést előmozdítja.

Mi óhajtuk Budapest gyarapodását, emelkedését, áldozunk is érte, mert államunk metropolisának, a nemzeti irányu fejlődés főhelyének tekintjük, de még nem mondunk le azon hitünkről, hogy az a vidéki városok károsodásával történik.

Budapest világvárossá fejlődik. A kereskedelem, a tudomány és művészet benne él, a vidék elhal mellett, a főváros fejlesztése kiváló gondját képezvén a kormány, mint kereskedelmi központ az egész Duna vonalon magában szítja és egyesíti a kereskedelmi érdekeket. Szeged, Szabadka ezért nem lesz képes fejlődni oly mérvben, mint természetadta helyzeténél fogva fejlődni kellene.

Budapest van összekötve az adriai tengerrel vasút által, hajói által a Fekete tengerrel és biztosítja számára a kereskedelmi főtelepet, míg a vidéki városok közül az egyetlen, utban eső Kanizsa bír némi fontossággal mellette.

Es mivel Budapest fejlődése már így is biztosítva van, a főváros nem elégszik meg azzal, hogy az ország érte áldozott és áldozik, még tovább akar menni, szó van arról, hogy fővárosi adót vessen ki a kormány a vidékre, amiből Budapest építése eszközöltetnék. Budapest kezd hiven lenni a centralisátiónak, ami a nemzet geniusával ellenkezik, törekszik irányt adni a vidéknek a közigazgatásban, hogy teljesen elvonja az önállóságtól. Pedig ha a vidék meg nem tartja önállóságát, a főváros egy magában képtelen lesz a magyar állam intéseit megvalósítani.

Kizárólagos emelése a fővárosnak a nagy időszerű czikket.

többi városok elszegényítését vonja maga után; így hogy ha utat nem nyerünk a tenger felé, fejlődésünk nem hogy lassú lesz, hanem visszafelé fog menni.

A kormány most ismét nagy munkára vállalkozott. Budapestben kilencz és fél millió forintból parlamenti épületet akar emeltetni az országos kölesből.

Mi azt hisszük, hogy egy országának építése valóban kötelesség, mert a Sándor-utcai palota nem felel meg az ország méltóságának, magukat a képviselő urakat alig lehet elhelyezni benne. És mégis elgondolkozunk rajta, hogy minő sajtósággal a mi helyzetünk! A fővárosban 9 és fél millió forintba kerülő palotát emelnek, míg a vidék a szőlődezmaváltságot, az ármentesítési összegeket, az adót nem tudja fizetni s az alföld nem képes jövedelmi forrást találni, nyers termelését csak kerülő uton tudja értékesíteni, azt is csak úgy, ahogy.

Nem lesz-e az a sorsunk, hogy lesz ugyan majd szép kalapunk, hanem meztelünk kell járnunk?

Hogyha a nyugoti kulturálmakkal lépést nem tarthatunk, ennek okát ne abban keressük, hogy nem volt szép fővárosunk, hanem abban, hogy minden eddigi kormányunk főgondját az örökös tartományok érdekeinek kielégítésére fordította, a mi érdekeink nem szolgálták egyébre, mint az örökös tartományok vágyainak betöltésére.

Igaz, hogy Budapest a miénk marad, mert fővárosunknak magyarosodása, ha még éppen nem bevezetett tény is, de hatalmasan indult és mióta az a 24 millió forint a szállításra fordított, nem méltatlan helyet foglalt el a világvárosok sorában; azonban hogy ha a kormány csak a főváros érdekeire figyel, a vidék érdekeit pedig mellőzi, könnyen megvalósulhat az a közmondás: Fenn az ernyő, nincsen kas.

Budapest, ápril 2.

A képviselőház mai ülésének napirendje előtt ismét kellemetlen incidens merült fel. A ház elnöke jelenté, hogy Szell György, tegnapi panaszlevélét, mely a zárt ülésre alkalmat szolgáltatott, visszavonta. De alig hangzottak el Szell György ezen elhatározása felletti helyeslések, midőn az elnök egy másik kellemetlen ügyet, Herman Ottó tegnapi esetét, melyet olvasóink már ismermernek, hozta röviden a ház tudomására s jelezte, hogy erre nézve Mocsáry Lajos indítványt fog a ház elébe terjeszteni. Mocsáry L. ezt meg is tette, kemény és erőteljes kifejezésekkel illetve azokat, kik Herman Ottót tegnap az utcán oly „hallatlan vakmerőséggel” megtámadták és tetteleg bántalmazták. Határozati javaslatában Mocsáry L. az illetőket az 1723. évi VII. tcz. 8. és 9. §§. értelmében kivánja megbüntetni. Tiszta Kálmán kijelenté, hogy gondja lesz rá, hogy a törvény szigorú alkalmazásának a büntökre s hansulyozza, mit a tegnapi zárt ülésben is mondott, hogy a ház tekintélye megővésére a háznak tenni kellett volna valamit. Mindenesetre szükséges, ugymond, hogy első sorban magunk respectáljuk egymást, ha azt akarjuk, hogy mások által respectáltassunk! Ezen élénk helyesléssel és tüsszel fogadott nyilatkozat után Helfy emelt szót, azt kívánva, hogy Mocsáry indítványa a meztelen bizottsághoz utasítsassék; meg Szilágyi Dezso és Barth a Miklós felszólalása után a ház elhatározza, hogy Mocsáry határozati javaslata kinyomtatván, a holnapután napirendre tüzetik.

Most áttért a ház az ipartörvényjavaslat részletes tárgyalásának folytatására, de a sok módosítvány és felszólalás következtében ma is csak igen kevés haladhatott előre, csupán két §-t, a 4. és 5-et fogadtán el s így a tárgyalás a 6. §-ig haladt, melyhez még három szónok van szólásra felírva. A 4. §-hoz nem kevesebb mint 11 és az 5. §-hoz 5 módosítvány adatott be. A 6. §-letti vitában Polónyi, Apponyi, Tisza Kálmán és Láng Lajos vettek részt.

A legújabb botrány.

Tegnapi lapunkban megemlékeztünk Hermann Ottó képviselő ur megtámadtatásáról. Ezuttal a sajnós esemény lefolyását adjuk úgy a megtámadott képviselő, mint a megtámadókhoz közel álló lap előadása szerint. Hermann

Ottó az ügyet így adta elő a „Pesti Napló” egyik munkatársának:

„A Szell György esete alkalmából ma szokatlan élelenség mutatkozott nemcsak a házban, hanem a folyosókon is s különösen nagy számmal jelentek meg azok is, akik márczius 15-én Czegleden arra a szerepre vállalkoztak, hogy az odarúditott képviselőket a népek agyonütés végett kijelöljék. Jelezen Szmecz Emil állítólag a Függetlenség segédszerkesztője és Clair Vilmos, ugyanannak a lapnak állítólag főmunkatársa. Mint hogy a képviselőház elnöke részéről meg volt tette az intézkedés, hogy a ház folyosóján ezentul csak hirlapírók tartózkodhassanak, s Herman Ottó kétséget táplált az iránt, hogy Clair Vilmos, ki Szell Györgyöt a mai gyűlésre bekísérte, s egy dorongszerű bottal felfezve Herman Ottót folyton kihívóan fixirozta, valóban hirlapíró e, a nevezett képviselő felkereste a háznyagot s kétségét kijelentve, elkísérte a háznyagot Clair Vilmoshoz, ki a társalgó-teremben lapokat olvasott.

A háznyag felszólította Clairt, hogy igazolja magát, s minthogy Clair el volt látva a hirlapírói igazolvánnyal, a további eljárást megszüntette.

A Clair és társai közt folytatott tanácskozások arra indították Herman Ottót, hogy sétabotját hazavitte s magadól hozta törősbotját. A zárt ülés végefel Herman Ottó egy edül távozott a házból, s tizenöt lépésnyi távolságra jött utána a képviselők nagyobb tömege. Csak Papszász és Reviczky képviselők előtek meg. Amint Herman Ottó az Adámház kapuja elé ért, megállott s visszaintett, várván társait. Ebben a pillantásban előtte terem Clair Vilmos és Szmecz Emil s az előbbi a következő szavakat intezte hozzá: „Képviselő ur, ön önt egy szemtelen gazembereknek tartom.” Nyomban reá a — képviselőre emelte botját s feje felé ütött, — mely ütését azonban Herman Ottó a törős bottal felfogta. Ekkor Clair megragadta a képviselő botját, hogy azt kezéből kirántsa. Szmecz pedig vagy hat lépést tett hátra. Amde Clair csalódott, mert csak a bot hüvelyét kerítette birtokába, holott a méternyi hosszú erős tör Herman Ottó birtokában maradt.

Amint ezt Clair látta, a felütig visszahökölt. Herman Ottó utána indult s ekkor Szmecz a hatlépésnyi távolságban megállva, kirántotta revolverét, s a képviselő melléke szegte. Ekkor Herman Ottó Szmecz ellen fordult s kevésbe mult, hogy fel nem nyársalta s hogy az meg nem történt, ez csak annak köszönhető, hogy Szmecz Ödön és gr. Török József a helyszínére érve, közbeleptek. Ezt a pillanatot használta fel a két merénylő, hogy utját a Múzeum körútra a Kálvín tér felé vegye. Herman Ottó a meztelen törrel Szmeczey, gr. Török, Papszász és Reviczky képviselők által kísérve a menekülő után indult, kik sebes léptekkel mintegy a múzeum kapujáig együtt haladtak Itt elváltak. Clair Vilmos, a bérkocsios által is fenyegetve megállott, s kijelentette az őt üldöző képviselőknek, hogy „oda megyen, a hová parancsolják.” Szmecz Emil azonban bemerült abba az átjáró házba a mely a Múzeum körutat a Magyar utcával köti össze, mely körülményre Reviczky tette figyelmessé a többieket. Szmeczey és Török képviselők a Kálvín-tér felé kerültek, hogy a rendőrt előhozzák, Papszász és Reviczky képviselők a Múzeum-körút felől kapunál maradtak. Herman Ottó ellenben néhány ural s a 34S számú bérkocsios bement a házba, mely nek udarán Szmecz futva átsuhant s a Magyar- utcába érve a Kecskeméti-utca felé vette utját. Eppen a Kecskeméti- és a Magyar- utca sarkán levő Dobos-féle kereskedés előtt érték utól üldözői, s majdnem ugyanazon pillanatban érték a helyszínére Szmeczey és gróf Török képviselők egy rendőr kíséretében. Szmecz egész alázottsággal kijelentette, hogy kész bárhová elmenni, de az elfogatás ellen tiltakozik. Herman Ottó felszólította a rendőrt, hogy vegye el Szmecztől a fegyvert, mire Szmecz megjegyezte, hogy nála semmi sincs. De látva azt, hogy a rendőr kutatni készült, előadta revolverét. Ezalatt nagy népsödulet támadt, s a képviselők az elfogatást az Egyetem térig jöttek, hol bérkocsiba ültek, míg Szmecz rendőr által kísérve az egyetemi könyvtárig volt kénytelen menni. A IV. kerületbeli kapitányságnál a napi biztos megtadgatta az eljárás megindítását azzal az indoklással, hogy a hivatalos óra letelt. Így tehát nem maradt egyéb hátra, mint a központhoz fordulni. Ott Bérczy Béla kapitány felvette mindenekelőtt Herman Ottót, Szmeczeyt és gr. Török képviselőkkel a jegyzőkönyvet, mire ezek eltávoztak. Clair már akkor, mikor a képviselők a központba értek, ott volt a rendőrségi épületben.”

A „Függetlenség” ugyanez eseményt adja elő a következőkben:

A ház folyosóján.

Clair Vilmos ugyanis, elve azzal a joggal, melyet valamennyi lap dolgozó társa élvez, megjelent az országházban és ott a folyosón és azzal összekötött könyvtári szobában szokása szerint diskurálgatott egyik másik képviselő ismerősével. Elvegezve a beszélgetést, a távoznai készült, mikor egyszeren eléje állanak b. Prónay Gábor és Herman Ottó képviselők a háznyag kíséretében, Herman kezét fölemelve, a háznyag felé fordulva, mondja:

— „Ez az egyik, a kit innen kell utasítani.”

Clair Vilmos figyelmezteti, hogy rá ne mutogasson. Ekkor Kovács László háznyag szólalt meg és kérdezte Clairtől, mi címen van a képviselő helyiségekben? Clair elővette hirlapírói igazolványát és kijelentette, hogy a tudósítói címen van ott, mint a többi újságíró. A háznyag megjegyezte, hogy tudósítónak az írói karzatban helyök; de egyuttal Hermanékhoz fordulva kijelentette, hogy egyáltalán nem látja szűkséget és jogát a további föllepésnek, e helyreutasítással bevégezte feladatát. Clair a kiutasítási inzultra azt felelte Hermanhoz fordulva:

— „Ez inzultraért számolunk!”

A további eseményeket következőleg beszél el a jelenet látó képviselők és a rendőrségnél a jegyzőkönyvbe is ennek megfelelőleg diktáltak be. Herman kivéve, ki komplotról, szemelye üldözéséről beszél és úgy arca, mint egész megjelenése azt árulja el, hogy a rögszmekek után, mindinkább a csöndes örültesség vízei felé vez.

Herman bottal inzultaiják.

Clair Vilmos a vele történt inzultra után, melyet Herman személyesen provokált és hajtott végre, Szmecz Emil iratásának és Bodóky Zoltánnak elmondva az esetet, fölkerete őket, hogy legyenek jelen, mint tanúk, a mikor a történetért elégtételt vesz és a vele szemközti elkövetett inzultra megtorolja.

A képviselőház zárt ülése után Clair Vilmos bevarta a mint Herman a képviselő házból jött. A Sándor-utca és az országút szegletén, a múzeum kávéház előtt, a vele törtétek következtében még egyre felindulva, Herman elé ugrott és a haragtól harsány hangon szóló neki:

— Ön gyáva, alávaló gazember.

Majd rá e szavakra, az indulattól elkapatva, Hermanra botjával két erős csapást mért. Egyik fejét érte, a másik arczán karcolást ejtve, vállát.

Herman arca a támadás alatt halálsápadt lett. Aikai vonaglottak. Tagjai reszkettek. Botját, azt a törős botot, melylyel Czegleden, saját bevallása szerint, több ezer embert riasztott el, fölemelte és gyöngén olyasféle mozdulatot tett mintha viszonzni akarná az ütést.

Clair Vilmos Herman botját megragadva, Herman megakadályozta az ütésben. Herman Ottó egyet rántott a boton, hogy a nevezetes tört most is kihuzza. Ki is huzta és vele a tanuként szereplő Szmecz Emil felé hadonázott, kire már amugy is dühös volt a czegledi ütlegek miatt s a kire a háznyag is célzott, mint szintén kiutasítandóra és kire társai napokig lestek a Vármegyeház-utcán és szerkesztőségük körül, hogy inzultalják. Clair ezalatt a hatvani-utca felé távozott.

Szmecz Emil, mióta tudomása volt, hogy Hoitsy többedmagával szerkesztőségünk körül leskelődik, hogy a Czegleden voltak inzultalja, revolverrel járt. E revolvert rántotta elő és szegte rá Hermanra, e szavakat mondván:

— „Ugy ásson meg az ur, hogy rög tön halálfi!”

Herman Ottó, ki amugy is már egészen ki volt kelve képéből és tehetetlenül vergődött, a revolvernek rászegzése után botját leeresztve Szmeczhez ott hagyta és visszafelé fordult, hogy eltávozzon.

A jelenetet közelről szemlélő két képviselő Szmeczey Ödön és Török nem tudva az indokot, a melynek kifolyása volt az inzultra, Hermanhoz fordultak, kiáltva: — „El kell fogatni! Hol egy rendőr!” — Herman ezt hallva, visszafordult és maga is torkaszakadtából kiáltott: — „Rendőr, rendőr!” Majd egy egyfogatu kocsira kapott és az ekkor már oda érkezett rendőrrel, az időközben a magyar-utca felé egy átjáró házon távozó Szmecz után hajtatott. A nép is szétszecsődült, Herman után futva kiabált: „El kell fogatni!” A kecskeméti és magyar-utca sarkán elérték Szmeczet és a rendőr le akarta tartóztatni. Mire Szmecz kijelenté,

hogy nincs szükség a letartóztatásra, ő maga megy a rendőrséghez jelentkezni.

Szemecz Emil és Clair Vilmos kihallgatása közel két óra hosszáig tartott. A kihallgatás után Bárczy Béla alkalmat nyújtott Szemecz Emil, mind pedig Clair Vilmost letartóztatni. A letartóztatás — előleges kihallgatásról lévén szó — nincs külön indokolva. Csatar Zsigmond és dr. Persay Ferenc a delután folyamában megjelentek a rendőrségnél s kijelentették, hogy a letartóztatottak kezességét vállalnak s ennek alapján kérik szabadlábra helyeztetésüket. A szolgálatot teljesítő rendőrtisztviselő azonban e kérésnek nem adott helyet.

— Görög állapotok a magy. országgyűlésen. A görög parlamentben gyakori eset, hogy ha elfogynak az ervek, egy-egy képviselő meghonja ellenfelet és ököllel egyenlítik ki a felmerült véleménykülönbségeket. Az is megtörtént már, hogy a görög igazságügyminiszter, törvényjavaslat helyett egy-egy ellenzéki képviselőt terítet a ház asztalára s ezzel bírokra kelve, az épen tárgyalás alatt levő kérdéssel együtt forogtak szőnyegen. Nos, mi jóformán elértük már a görög állapotokat. Ronhenci Gedeon Váradi Gábort, Istóczy Győzőt, Wahrman Mór, Almási Sándor Hermann Ottó, Szell György Ugron Gábort, b. Próni Gábort és Hoitsy Pált inzultálták amugy görögösen, kik ismét Verhovayval, Szellei szemben heverték meg Czegléd városának sarát, legújabbán pedig Hermann Ottónak volt kellemetlen ügye, néhány lépésnyire az országgyűlésig. Helybeli pártunk előkelő tagjai jelentek meg tegnap szerkesztőségünkben s arra kértek fel, hogy megbotránkoztassuk a parlament botrányhősök viselkedését, bármely pártban legyenek azok. A mennyiben a görög állapotok pártunkat is érintik, azou meggyőződésünket fejezzük ki, hogy az orsz. függ. párt zöme, azon komoly és tiszteltreméltó egyének, kik közé tartozik Thaly Kálmán, Kiss Albert, Mocsary Lajos, Irányi Daniel, Helfy Ignác, Madarász József st. s a kiknek neve távol áll a most divó hecczekről, őt módot fognak találni mind e csüggesztő és lehangoló események ellenuloyozására. Közledek a választások — nem ártana, ha az országgyűlés jobb emlékeket is hagyta maga után, mint e botrányok kelletlen utóizét. Szegyen gyalázat! Hiszen nincs olyan lebu, a melyből anyi verekedés és botrány hire menne világgá, mint a mennyi botránya van a magyar országgyűlésnek! Valóban a közelgő választásokat seprvel kell eszközölni!

— A sorozás. Orczy Béla báró, a honvédelmi miniszterium vezetésével megbízott őfelsége körüli miniszter a képviselőház utólag beterveztette a magyar korona országában az 1883-dik évben eszközölt unjonozás eredményéről szóló, jársonként, hadkiegészítési kerületenként és hadtestenként összeállított kimutatásokat. Ez érdekes kimutatásból kitűnik,

hogy a mult évben a negyedik korosztály besorozására szükség nem volt. Besoroztatott a mult évben a közös hadsereghez 40.906, a honvédséghez 20.768 egyén.

— A szeszadó reformjáról szóló törvényjavaslatot a képviselőház már hetek előtt elfogadta s átküldte a főrendiházhoz; ez azonban nem vette még tárgyalás alá, minthogy nyitva akarja hagyni az utat arra, hogy módosításokat tehessen, ha az osztrák reichsrath a közösen megállapított javaslattól eltérne. Bécsben most meg csak bizottságilag tárgyalták a javaslatot, de a bizottságban történtek módosítások és most kérdés, hogy azokat a reichsrath képviselőháza elfogadjá-e majd? Akkor merül fel a további kérdés, hogy a Bécsben netalán elfogadandó módosításokhoz járulhat-e a magyar törvényhozás?

— Lengyel ügyek. Mint az itteni lapoknak Varsóból távirát, ma Gurko fő kormányzó hosszabb távollét után oda visszatért. Gurko tábornok a legmesszebbre menő felhatalmazással van ellátva Orosz-Lengyelország megszüntetésére. Hir szerint a varsói nagy színházról a lengyel színészeket kiakartják szorítani, a Várieti színházban is háromszor hetenkint orosz nyelven tartanak előadásokat. — A kongresszusi Lengyelországban megjelenő lapokat kényszerítik, hogy a rendeleteket és kormányi hirdetményeket orosz nyelven közöljék. Podolia, Litvánia, Volhynia és Ukraina jövőre külön területet fog képezni, melynek torgalma Orosz-Lengyelországgal lehetőleg meg lesz nehezítve. Hir szerint Degajev, Szudjeikin gyilkosa, elfogott.

A pártfogolt zsidárusok.

Debreczen, apr. 3-án.
„Az egyesült magyar- és zsidó ipartársulat” részéről igen okadalt felszólalást tettünk, melynek lényegét itt közöljük. Az ipartársulat ugyanis a bádagos utcában bir helyiséggel, ahol a zsidárusok boltjai vannak. Mig azon a zsidárusok kik (mellesleg mondva, új portékát is árulnak) vasárnap egy mint hetköznap árulhatnak s kirakhatják holmijukat egy a járdán, mint a járdán tul is: addig az ipartársulat a járdára elhelyezett holmiját rögtön visszarakni kénytelen. Mind az ipartársulat, mind pedig más elaggott iparosok nem elhetnek a zsidó vallásu zsidárusok jogával, kik vasárnap is folytathatják toladással, zajjal és mocokkal járó üzletüket. — Ezek akadályozzák a közlekedést s hibába szólat fel ezen visszaélés ellen a husvágók ipartársulata, hibában a lapunk utján felszólaló czég és hibában egyesek: a rakonczátlan zsidárusok megfékezésére nem mer vállalkozni biztos s a főkapitány is nem hallottá teszi a nagyon is érthető és gyakran előadott panaszokat. Ezek bizony igen visszás állapotok, a melyeken segíteni kellene s a melyeket — értesülésünk szerint — a magyar-szabók és a szürszabók, polgártársaink nem fognak figyelmen kívül hagyni a közelgő tisztújítások alkalmával.

Helyi hírek.
* Adomány. A lapunkban már említett nemes czelra újabb adakoztak: Szombathy Lajos kereskedő 1 frt, Vértesi

Lajos 10 frt, Kovács Gábor joghallgató 1 frt, Zöld Mihály 2 frt, Kanizsai Endre 50 kr, Maróczy János 1 frt, Könyves Tóth Mihály 1 frt; összesen 16 frt 50 kr. Eddig gyult 25 frt 50 kr.

*** Lelkészeválasztás.** Városunk szülötte és főiskolánk egykori jeles növendéke Kádár Antal, ki éveken át működött városunkban, K. Tóth Mihály ref. lelkészünk oldala mellett mint segéd lelkész, — s utóbb a tiszaszentimrei népes ref. egyházban időközi lelkészi teendőket végelte, a mint értesültünk ugyanezen egyháznak rendes lelkészevé egyhangulag megválasztott. — A t. sz. imrei egyház egy hivatalában kiváló buzgalommal működő egyént nyert Kádár Antalban.

*** Simonffy Imre** kir. tanácsos polgármester befejezvé a lakotanya ügybeni tárgyalásokat, a fővárosból a ma delutáni vonattal haza érkezett.

*** A honvédségből** A honvédség szabadságot állományába haduagykul ki lettek nevezve: Zöld Mihály a 46-ik, Szalay József és Kálmán Lajos, a 42-ik zászlóaljhoz.

*** A mult évben** városunk területén összesen 1751 egyén halt meg s ebből 713 öt évén alóli gyermek volt kik közül 136 halva született. Az összes elhunytak közül 465 tudósba jnák lett áldozata. A kis gyermeket nagyon pusztítá: a görög (211 halott) a béluhurut (172) stb.

*** Az idej sorozás** alkalmával a város 51 unjoncczal maradt hátrálékban. — Elég szomorú adat az ifjuság sátnyulásához.

*** Meghívás.** A magyarországi „Gyógysezeres-egylet” 12. járása, és a „Debreczen-Bihar megyei gyógysezeres-testület” folyó évi ápril 21-én delelőtti 9 órakor a „Bika” című vendéglőbe egyik termében gyűlést tartand, melyre minden egyleti tag tisztelettel meghívatik. Targyszorozat: Elmöki megnyitó beszéd. A mult évi jegyzőkönyv hiteltelése. A megérkező levelek felolvasása. Pénztárnoki jelentés az egyleti pénztárak állásáról. Pénztárak megvizsgálása a gyűlésből választott két tag által. Könyvtárnok jelentése. Intézkedés a Jun. 13-16. Budapestten tartandó országos gyógysezeres-egylet választmányi és a közgyűlésere. Tudományos felolvasás. Országos budapesti kiállításban részvétel tárgyalása. A gyűlés vezetőivel 1 órakor egyszeri ebéd lesz a „Bika”-ban. Delután 5 órakor a m. kir. állami gazdasági intézetben, az intézet 2-dik számú termében, tudományos felolvasás lesz, Lavoisier nagyírú vegyész és a vegytan reformátorának 100 éves jubileuma megünneplése alkalmából, a hol Tamássy Károly egyleti elők röviden elő fogja adni Lavoisier életrajzát, az alchemia és a vegytan történetét. Ezek végzetel vegytudor és az intézet rendes tanára Vedódi Viktor vegytani kísérleteket fog előmutatni. Ezen ünnepeyre ugy az egyleti tagok, mint minden kedvelője a vegytannak és a természettudománynak, tiszteletteljesen meghívatik. Este 7 órakor a „Bika” étteremben barátságos összejövetel lesz. Debreczen, 1884. ápril 1.

*** Uj rendőr tanácsos.** A helybeli kataszteri igazgatóságtól fővárosi rendőrtanácsosnak kinevezett Majtenyi Dezső tegnapelőtt elfoglalta új állomását.

*** Elfogott családok** Kóhn Antal kereskedő, ed és Vienne Samuel péksegéd 17 éves suhancok Amerikába szándékoztak menni szerencsét próbálni. A nagy utra nem levén pénzök — sikasztáshoz folyamodtak. Huszár Károly helybeli nagy kereskedőtől 100 frt. értékű, Klein L. h.-nánási kereskedő-

fülemben, mikor a Quemaribust kellett tanulnom, egy játszi, csengő, pajkos hang, a mint egyik akkor divott operette coupletját énekelte: „Ó csizma, ó csizma, a te élted a kinzója.” Ugy emlékszem, igen szerelmes voltam a társulat operette énekesnőjébe és telefráltam tanuló könyveimet kacskaringónál, kacskaringósabb V bátikkal, a miért igen sok gunyt és sekurát kellett a nagyatyusól kiállanom, mert t. i., hogy nomina stultorum... megpróbáltam aztán a keresztnének első betűjét lepingálni, de az is — ó malheur! — épen ugy kezdődött, mint az én keresztnémem s így nem segített rajtam semmit sem! — Később mikor aztán mint felnött ember találkoztam ezzel a szép asszonnyal, akkor már eldobta volt magától a V betűt — és akkor aztán azt a máikat, a melyik megmaradt, nem a tanuló könyveimre frkáltam fel, de szívem lapjaira véste be mindörökre a sors, mintha csak rajtam akarta volna bebizonyítani azt a közmondást: On revien toujours a ses premiers amours.

És az a fehérruhás arczkép ugy mosolygott rám, és mintha újra hallottam volna zengeni azt a naiv, bohó kis dalt: „Ó csizma, ó csizma — te eltem kinzója”, mig azt a névjegyet elolvastam, hogy:

V-y Jóska
magyarszínész.

Minden embernek van valami manija, nekem pedig több is. A többi közt rajongásom Thalia istenasszony szakmájának mindenféle művelői iránt. Emlékezem már kis gyerek koromban egész láz leptet meg, ha nagyapám elvitt a roz, rongyos aréába, mely igen közel volt lakásunkhoz abban a városkában, a hol negyszülök laktak, s hogy engemet ha pajkos és rakoncátlan voltam, sobasem ijesztettek azzal, hogy nem kapok ebédet, vagy hogy becsuknak, megvernek, de csak azt mondta áldott jó nagyanyám: „Estére nem mégy színházba” és ez jobban hatott minden korbácsnál. Ó hogy tudtam én lelkesülni M-y-n az „Uriel Acosta” meg az „Angelo”-ban, hánszor csalt könyeket szemembe Sz. Róza a „Párisi vaklány” meg a „Vásárlarcos”-

anczia rémdrámákban s hánszor csengeti

101 150 frt. áru füzereket csaltak ki s ezeket értékesítvé a pénzzel megszöktek. Ujpesten egy csendbiztos fogta el őket, kinek fejtűnt a suhancok költsége. A letartóztatásáról a helybeli rendőrség értesítve lett.

*** Gazdász segélyző-egylet.** Az „István gőzmalom-társulat” mult hó 23-án tartott közgyűlése által, segélyző-egylettünk alapítókéjének gyarapítására szavazott kegyes adományáért, fogadja az egylet nevében halas közönetemet. Szabó János, gazd. s. e. pénztárnok.

*** A közösi bíróság**hoz a mult hó lefolyása alatt be let jelentve új panasz 235; itélettel eldöntve van 105 ügy; megszünt 99 papasz; végrehajtás rendeltetett 105 s e közül foganatosítva lett 92. Árverés kitűzetett 92 ügyben s 1 foganatosítva lett.

*** A színházról.** Ujházi Ede ur holnap a „Falu rosszában” fog föllepni s Gombos Pistát fogja személyesíteni; szombaton az „Országgyűlési szállás” című kiváló vígjáték fog színpadkerülni Ujházy urral s hibetően előadatik a nagy tetszést aratott Ószi nap s ugar című 1. felv. darab. Vasárnap Kissné asszony jutalomjátéka lesz a „Varázsfátyol” adatik elő. Hetfőn: A vén kucepcz Berczik Árpád legújabb népszínműve, kedden pedig a „Froufrou” dráma Krecsányné javára. S ezzel a színiénevet ér. — Krecsányi és társulata szerdán a déli vonattal fog indulni Pozsonyba, hova csütörtökön delbe érkeznek meg s vasárnap lesz az első előadás. Két hó múlva Esztergomba megy a társulat, innen pedig Nyiregyháza-ra.

*** Az idej egy éves önkötesek** között ugy a gyalogságnál mint a lovasságnál többen lettek atsztékké előléptetve.

*** Toloncz ügy.** Az év lefolyt első negyedében 153 egyen tolonczoltatott el városunból: a mult év megfelelő időszakában ezek száma 171 volt s így most 19-el kevesebb van.

*** A különbség.** „Mi különbség van a mostani időjárás és a torony-órák közt?” kérdé egy valaki. „Semmi, — válaszolt az, — egyik oly bolondul jár, mint a másik.”

*** Kedélyes dalestélyt** rendez szombaton a „Korona” szálloda nagy termében a városi dalárda, mely ez alkalomra számos új darabbal készült meglepni a közönséget. Belepté-dij 30 kr, mig az alapító, pártoló tagok ingyen jegyeiket használhatják. Felemlítjük a tánckezelvő ifjuság részére azt is, hogy a dalárda működése után esetleg tánc is lesz, a mi hiszszük, kellemes vonzó erővel bíró hír leend!

*** Az orsz. kiállításban** részt venni akarókat figyelmeztetjük a bizottság azon felhívására, melyet bar előbb közöltünk ismét adjuk a következőben. Mennyiben az 1885. évi budapesti országos kiállításra vonatkozólag kitűzött bejelentési határidő a mai nappal lejárt, s az alulirt kerületi bizottságnál eddig begyűlt bejelentő izek a budapesti kiállítási országos bizottsághoz f. év április hó 5-én mulatlanul felterjesztettek, — annál fogva felhivatnak mindazon iparosok és gazdák, kik tárgyaikat be nem jelentették, de a kiállításban részt venni óhajtanak, hogy bejelentéseiket április 5-ig a debr. keresk. és iparkamara helyiségében (piacz Vecsey-ház, keresztépület I. emeleten) levő kiállítási irodában annál is inkább megmenni igyekezzenek, mivel a határ napon tul bejelenteni akarók a terdij 10 százálekvál már töböt fognak fizetni; május 1-én tul bejelentett tárgyak pedig csak azon esetben lesznek kiállíthatók, ha azok elfogadása iránt a központi kiállítási országos bi-

A »DEBRECZEN« TÁRCZAJA.

M é h . . .
A méh a legbőlcsebb
Kis bogárka.
Egyik virágról száll
Más virágra;
Sorra mindegyikről
Mézet szedve:
S nem tudjuk egybez is
Hűebb lett-e? . . .

Szeretek én minden
Virág-szálat;
Pirosat, fehéret,
Haloványat.
— Egyet — mit mindenki
Megis sejtett . . .
Legjobb szeretem a
Nefelejtsét.

Ujváry István.

V-y Jóska
magyarszínész.

Az ősi nap már jóformán lealkonyult. Irásztalom előtt ültem és bámultam a semmibe!
Ugy megszoktam én már ha itthon vagyok ezelőtt az irásztal előtt ülni, hogy mitkincs is semmi irni valóm, akkor is ott ülök rendszeren. Minden tárgy olyan ismerős már rajta nekem.
A kis bronz antique óra, az ő egyhangu tik-takjával, a marengói hős szobra, az apró chinai hamutartók, az Ostendéből hozott kagylók, egy néhai kedvencz lovam patája, a nagy tintartató, melyből egykor annyi édes, forró szavakat irtam egy valakinek és aztán annak a valakinek az arczképe, a nehéz, ébenfa keretben; mind-mind olyan ismerős, és én any-

nyit tudok velök beszélgetni a hosszu, hosszu magányos ősi esteken.
Most is tenyereembe hajtott fejemmel ültem itt és néztem, hogy játszik a napnak elfogyó, bágyadt fénye annak a fehér ruhás arczképnek istennői vonásain és ugy elméláztam valami „régis régen elfelejtett éneken”, igazat adva a szegény örült Holderlinnek, a ki azt mondja: Ein Gott ist der Mensch wenn er träumt, und ein Bettler wenn er denkt.
Egyszerre csak ajtonyulás zavart meg és inasom belepte, a ki jelentette, hogy „egy ur” kíván velem beszélni.
Elbámultam. Hozzám soha senki sem szokott jönni, ki lehet hát az a kinek eszébe jut most engemet fölkeresni ebbe az istenháta mögé eldugott, halálosan unalmas faluba, ezen a bus, sötét alkonyestén.
Nem igen maradt időm törni a fejemet ezen a rejtélyen, mert inasom egy névjegyet is nyomott a markomba.
Elolvastam:

V-y Jóska
magyarszínész.

Minden embernek van valami manija, nekem pedig több is. A többi közt rajongásom Thalia istenasszony szakmájának mindenféle művelői iránt. Emlékezem már kis gyerek koromban egész láz leptet meg, ha nagyapám elvitt a roz, rongyos aréába, mely igen közel volt lakásunkhoz abban a városkában, a hol negyszülök laktak, s hogy engemet ha pajkos és rakoncátlan voltam, sobasem ijesztettek azzal, hogy nem kapok ebédet, vagy hogy becsuknak, megvernek, de csak azt mondta áldott jó nagyanyám: „Estére nem mégy színházba” és ez jobban hatott minden korbácsnál. Ó hogy tudtam én lelkesülni M-y-n az „Uriel Acosta” meg az „Angelo”-ban, hánszor csalt könyeket szemembe Sz. Róza a „Párisi vaklány” meg a „Vásárlarcos”-

V-y Jóska
magyarszínész.

Képzoletemben föltűntek előttem azok a feledhetetlen szép esték, mikor én mint gyermek, lázas rajongással bámultam a deszkavilág „kiáályait” és „királyúit”, a fe-tett királyi lakokat, később azok az idők, mikor dobogó szívvél, kipirult arczczal ácsorogtam egy-egy coullissának dülve és el nem mozdultam volna helyemről, mig azok le nem törölték arcaikról a festéket, mig az utolsó lómpát is ki nem olrották és nem cseréltem volna a török szultánnal sem, ha színház után ezekkel a kifestet, szegény, rongyos, nyomorult „kirá-

lyok” és „királynőkkel” vacsorálhattam. Tempi passatti! Álom volt, ch de oly jól esik megmost is visszahívni ezt az álmet és képzoletem hallani a coullissák mögötti suttogást, az ügyelő éles csengettyjének szavát, a sugó motonon mormogását s egy foszlányát azoknak az édes hangoknak, melyek ugy biztatnak, hogy:

Bimbód gondját viseljed,
Majd róza nő helyén — — —
Intettem inasomnak, hogy csak bocsássá be azt az urat. Mondta, hogy K-ha szándékozik utazni s átutaztatában óhajtot felkeresni, mert egyik-másik pályatársától sokat hallott emlegetni.
Soha sem láttam, ő se engem, de elég ajánló levél volt az nekem, hogy magyar színész, neki meg rólam, hogy bolondja vagyok mindennek, a mi Thaliát képviseli.
Megkínáltam tüllessel és szivarral, és egy-szeribe jó ismerősök lettünk. Termézetes, hogy társalgásunk a színészet, a színész-világ körüli forgott.

Beszéltünk a budapesti, aztán a vidéki színész élettről, egyik másik ösmerősünkről; említette Miklóssyt, a kinek utóljára működött, egyik rokonát, a ki a kolozsvári nemzeti színház tagja és sopánkodott, hogy most anyi ifju kerül ki a színiitanodából, hogy a régibb erőket teljesen leszorítják a színpadokról.
En beszéltem neki egy pár kitanó darabról, többek közt „Feddráról” melyet három nagy művésznőtől volt alkalmam látni. Bernhardt Sarah, Wolter és Helvey Laurától. Sarah utanozhatlan, — jegyzem meg, de azt is utánna tettem, hogy a mi Lauránk idegrázó, szenvedélyes előadása sokkal jobban tetszik nekem mint a „cs. kir. udvari színész” a nagy német tragica kissé nagyon is cothurnushoz illő patheticus ábrázolása. Panaszkodott Jóska keresvesen, hogy mennyire súlyed az izlés, kivált a fővárosban.
Hja bizony, ha holmi „Heirath am Turf” okkal mai napság nem versenyezhetnek Scha-

zottság hajlandó azonban a terdij fizetendő. Debre A debreczen-ker
* Elhunytak
Ferencz 3 e. ref. 4 éves izr. torok ref. görögök, Köcsök, özv. Szabó Csizsár János Róza 2 e. ref. 10n. ref. gyenge tudólob. Kiss Birki Péter 0. 23 éves kath. é. aggkór. Juh. Szabó Pal 19 e. van 76 e. ref. a aggkór, özv. Ma tántes. Dezi Is Lajos 57 e. kath. ref. tudólob. G. Varga Mária 40 3 hón. ref. görögök, Szabó Barta Mihályne na 60 éves ref. halva szül., Ká Deak Juhánna. Mihályne ref. 5 reucnez 58 e. h. ref. gyengese
A
Mily gyak ujszültot gyermek lagra s első ele szerre csak el kül, hogy a szü a betegeskedés.
A jelenke sek, miriyda e valamely megh követezmenyek solttattak is; pe lyebben rejik, nemzedékről at nek csiraja add egyszerre a sze ben föleledt s k.
Bar into s nebbieket a szü említett kóros t fáradságot s ol generáló gyogy kiadásban megie lónos figyelem e konok betegs tőnek egész élet elég jókor nem zett, melyben gyökeres gyogy elő van adva.
Hogy mily van az e füzeti pesten Lampel utca 12. sz. gyogyomdnak, a vetkező irat is.
Huisking lett, ezt irja: gyermekek a latat ajánlottam a kurának, hogy csaknem teljes.
Ez a gyer s a szülő mint telenül.

keshpeare tragod ambrózia, csak Mikor utó utczai Sängere lánysággal, a ronával ékített czen” familiáé elemesség s r színlapon tres „Bánk bán”-t.
Beszelget a jó világról, de az állás a Szerdahelyiek. Minerva a Jup Csak az e hogy en olyan operette iránt. — Magy bodor füstök. — Persze legokosabb fej utána. Siettem meg olyan mes lativusától, mi város Jeruzsala romlott izlesen halandónak, az esomó roz ver mam nevetem t.
Az a felh ébenfa kertbe egyebet is tud de hat az hall nagyon hamisa keztem magam Aztán ma a színész élet rám nevez an tudtam belőle. bátyjánál volt mellől ugrott. — Tiszt de lássa gróf — A sz

zottság hajlandónak nyilatkozik, ez esetben azonban a ténny 50 százalékkal több lesz a fizetendő. Debreczen 1884. márczius 13-én. A debreczeni kerületi kiállítási bizottság.

* Elhunytak. (Márcz. 23-29.) Fazekas Ferencz 3 é. ref. gyermekszály, Reich Berta 4 éves izr. torokgyík, Gombos Zsuzsa 1 hón. ref. göröcsök, Kovács Eszter 1 hón. ref. göröcsök, özv. Szabó Györgyné 63 é. ref. aggkór, Csizsár János 6 hón. ref. göröcsök, Kovács Róza 2 é. ref. gyermekszály, Olajos Lajos 1 hón. ref. gyengesség, Szöke Mihály 6 hón. ref. tüdőlob, Kiss Károly 44. é. ref. tüdőgümö, Birki Péter O. halva szül., Tersánszky Mária 23 éves kath., tüdőgümö, Zug Zsuzsanna 68 é. aggkór, Juhász Eszter 4 é. ref. bélhurut, Szabó Pál 19 é. ref. hasbártyalob, Kardos István 76 é. ref. aggkór, Papp Sándor 73 é. ref. aggkór, özv. Molnár Andrásné, 70 é. ref. gu taütés, Dézsi István 54 é. ref. tüdőlob, Varga Lajos 57 é. kath. tüdőgümö, Borsi Pál 50 é. ref. tüdőlob, Gal József 22 é. ref. tüdőgümö, Varga Mária 40 é. ref. hagymáz, Gulácsy Mari 3 hón. ref. göröcsök, Havtavi Dániel 1 é. ref. göröcsök, Szabó Mihály ref. 28 é. tüdőgümö, Barta Mihályné fia halva szül., Molnár Juliánna 60 éves ref. tüdőgümö, Tolnay János 1. halva szül., Kárási Antal 4 é. ref. toroklob, Deák Julianna 7 é. ref. toroklob, özv. Bodd Mihályné ref. 56 é. tüdőgümö, Steinmuss Ferencz 58 é. kath. gutatús, Nagy Dezsó 1 h. ref. gyengesség.

A szülők aggodalma.

Mily gyakran megtörténik, hogy valamely újszülött gyermek, ki egészenesen jött a világra s első életéveiben szépen fejlődött, egyszerre csak el kezd betegeskedni, a nélkül, hogy a szülőknek csak sejtelmök is volna a betegkedés valódi okáról.

A jelentkező emésztési zavarok, bőrkütiések, mirigyda anakok, hűdésék stb. rendszeren valamely meghülés vagy más külső behatás következményeül tekintettek s a szertit orvosoltattak is; pedig a valódi ok sokkal mélyebben rejlik, nevezetesen a nemzedékről-nemzedékre átiszármazó nedvromlásban, melynek csirája addig csak szendergett, de most egyszerre a szerencsétlen kis gyermek testében föléledt s kitört.

Bár intó szózat gyanánt vennék a főnnebbiek a szülők s mihelyt észreveszik az emiített kóros tünetenyeket, ne sajnálják a fáradságot s olvassák át dr. Liebau "A regeneráló gyögmöd" stb. czimú, nemrég 12-ik kiadásban megjelent híres füzetét s abban különös figyelemmel a görvélyről (Scrophulosis), e konok betegségről — mely gyakran az illetőnek egész életboldogságát tönkre teszi, ha elég jókor nem segítenek rajta — szóló fejezetét, melyben e baj természetesen uton való görökeres gyógyításának módszere részletesen elő van adva.

Hogy mily biztos s kedvező eredménye van az e füzetben — mely 30 krrt Budapesten Lampel könyvkereskedésében, váczit utca 12. sz. a. megszerezhető — kifejtett gyögmödnak, arra nézve, a többi közt, a következő irat is tanuságul szolgál:

Huising B. ur Iburgból, Osnabrück mellett, ezt írja: „Egy idevaló szegény beteg gyermeknek a regeneráló gyögmöd használatát ajánlottam s már is oly szép sikere van a kurának, hogy a gyermek, vidám, eleven s csaknem teljesen egészséges.

Ez a gyermek több évig görvélyes volt s a szülők mindent megpróbáltak, de sikertelenül.

kepeare tragoediái, a mai századnak nem kell ambroszia, csak kaviár . . .

Mikor utoljára Bpsten voltam, a király-utcai Sängerei tömve volt a fent említett silányással, a hol egy megszentelt mar yr koronával ékített főri nevet egy zikzene-zakzene familiával hozott kapcsolatba a német élelmesség s rá harmadnapra egy vidéki nagy színlonp üres ház előtt láttam játszani a „Bánk bán“-t.

Beszélgettünk a régi jó színészekről, arról a jó világról, mikor még nem volt szünatoda, de az állás alól kerültek ki a Lendvayak, Szerdahelyiek, mint kész művészek, akár csak Minerva a Jupiter fejéből.

Csak az nem birt a jó fü fejébe férni, hogy én olyan előszeretettel viseltem az operette iránt . . .

— Magyar író és operette! — dnyögte bodor füstöké eregetve a regaliából.

— Persze, persze, a kor izlése még a legokosabb fejeket is megmetyelezi — tevé utána. Siettem neki megmagyarázni, hogy én még olyan messzire állok az okosság supperlatusától, mint egy bizonyos csanádmegeyi város Jeruzsalemétl s hogy épen úgy lehet romlott izlésem, mint akármely más jámbor halandónak, azért, hogy életemben már egy csomó rossz verset írtam s többször volt alkalmam nevémet n omtatásában láthatni.

Az a fehérruhás arczkép abban a nehéz, ébenfa kertben ott az íróasztalomon persze egyebet is tudott volna mondani e tárgyban, de hát az haligatott és olyan hamisan, olyan nagyon hamisan mosolygott mikor én úgy igyekeztem magamtól elodázni az okosságot —

Aztán mesélt mindenféle bohó adomákat a színész életből, saját élettörténetét is, a mi rám nézve annál érdekesebb volt, mert megtudtam belőle, hogy Jóska egy főispán nagy bátyjánál volt gazdasági írnök és az ekeszarva mellől ugrott meg Thalia oltárához.

— Tisztartó volnék azóta — mondá — de lássa gróf ur, a szenvedély meg a fátum!

— A szenvedély meg a fátum! — mor-

Az idei tavaszon a gyermek kezén műtetet is végeztek, mert a rajta levő nyíl seb miatt a gyermek egészen el volt erőltenedve.

A regenerátor alig két heti használata után, a gyermek atyja már tudatá velem, hogy a betegség lefolyása igen kedvező alakot öltött, s tegnap személyesen is meggyőződtem erről; a gyermek egészsége — ugyszólván — teljesen helyre van állitva.

Színház.

(Ujházi E. felléptel a debreczeni színpadon ápril. 2-kán adatott: „A más o l ó" dramolette 1 felv. ban. A „Kölcsönkért feleség" vigi. 2 felv. ban először.)

Ismét élvezetes estét töltött a közönség tegnap színházunkban. Ujházi ur „MÁS O L Ó" című dramoletten mutatta be kiváló drámai alakító tehetséget. A szerep nem nagy, de uéhez. Feladata volt, leányával felismertetni magát, kitől évek hosszú sora óta elválasztva élt. Az öreg másoló mótá bemutatott nyert Ujházi urban s midőn leányát emlékeztetve gyermek éveinek egyik csekély jelentőségű esetére, azt mintegy magától vezeti rá hogy őt felismerje oly drámai erőt fejtett ki, mely könnyekre indítá a nagy közönséget s a legzajosabb tapsviharban tört ki. A leányt (Juliette színésznő) KISS NÉ asszony játszta s dicséretre legyen mondva elég sikerrel.

A másik darabban a „Kölcsönkért feleség" című bohózatban az orozslányrés ismét a kitűnő vendégművészt illeti, ki egy mindég felültehető s felrevezhető képzelgő nagybácsit alakított pompás humorral A darab a körül forog, hogy Rabatoul kereskedelmi tengerész kapitány (Ujházi E.) megtagadva Párisban élő öccsétől (Halmay) a havi pénzét ez azt a furfangot közli vele, hogy megnövelt s el is küldi jó barátja Risolin (Ditroy) nejének Angelenak (Kissné) arczképét. A nagybácsi szeretné látni az új családtagot, de ez nem mehet el az öccs levele szerint, mert őt h ó n a p o s há z a s o k! A nagybácsi erre kiltatásba hejjezi, hogy ő jön el leányával (Bánhidi E.) kit az öccs szeretne elvenni mert gazdag s mert nagyon szeretik egymást, de meg állomása nincs. Mig ezt megkapja idő kell a vizsgára stb. A nagybácsi megjő s az öccs Risolinét mutatja be feleségül, a ki épen betegágyból kelt fel kis fia keresztelőjére Risolin oda kölcsönzi a feleségét a zavarban levő öccs számára, mert egykor életét menté meg ez. Aztán a vizás helyzet számtalan kaczagtató helyzetet szül. A nagybácsi felti az öccs által kölcsönkért feleségét a valódi férőtől s ebből származnak azok a nehöl kényes és csiklandoztató jelenetek, melyeket Ujházi ur pompás humorral s mersékelten a közönség zajos tetszése közt játszott, mig végre kiderül minden s a nagybácsi kibékül, s az öccs megkapja a nagybácsi gazdag hozományt rendező leánya kezét, annyival inkább mert hivatalt nyer, a melyre pályázott a nagybácsi kedvelt egylene Beauteran (Nyilasi) községi tanácsos is, kinek a gazdag leány ígérve volt.

Ez a darab rövid meséje, melyben tág tér nyílt a félreértések jelenetezésére s a szerző nem is fukarkodott a kínálkozó alkalmat kellően kiszakmányolni. Maga a darab nem áll magas színvonalon; szórakoztat, kaczagtat, de egyéb érdeme nincs. Ujházi ur játékaról, alakításáról a legnagyobb dicsérettel emlékezhettünk meg s ez volt az előadások főérdeme. Dicsérettel emlíjük fel H a l m a y urat, ki a roppant zalmogtatnána gépileg, Azt hiszem e két szóról senki sem tudna kevesebb históriát emondani, mint én, a kit egész életén keresztül ez a kettő vitt minden bajba, kalamitásba és az üldözött kétségbeesésig. Megkérdezte, hogy mit csinálók esténként ezen az unalmas helyen. Keserű mosoly húzódott végig ajkaimon. — Hát egy kicsit gondolkozom, egy kicsit emlékezek és így telik el a hosszú este. — Nem ir e most valamit? — Ritkán, a dal is elhallgat, mikor már a szív elfárad a szenvedésben . . . Mind a ketten elhallgattunk. A színész érezte, hogy többet nem szabad kérdeznie. Inasom vacsorálni hitt. Megmarasztottam V—y Jóska t.

Mikor már a theat is főlhordták észrevettem, hogy valamit kotorász hosszú kabátja zsebében. Egy tilinkó volt. Gyűlölte az operetteket, rosz izlésnek mondta a roszban gyönyört találni, azért mégis elfújta hogy: Bimbód gondját viseljed . . . Ugy eltűnődtem rajta mig az édes hangok lelkebe lopóztak, hogy mi indithatta ennek a dalnak az elfújására?

Olyan nagy emberismerő volt e, vagy már nekem van homlokomon égve, mint Kain belyég, hogy ez a dal kisért ébren, álomban örökké — midörökké? . . . Mikor elbucszott utolsó szavai is azok voltak.

— Csak a jó drámák, a jó magyar drámák; azokban van örök szépség, azokat tessék nézni és ne a leha erkölcsrontó operetteket. . . . Be kár, hogy nem már egy év előtt adta ezt a tanácsot, akkor talán mag használta volna nekem vele!

Gróf Vay Sándor.

varban kapdosó öcsösköt kiténően személyesité. KISS NÉ asszony e darabban is kitűnő, nem levedn alkalmá pathetizálni. — Bánhidi k. a-nak mint kezdőnek tehetsége gyöngének bizonyult e nagyobb kísérletnél.

A közönség teljesen megelegetve távozt a színházból. — (Sj.)

Az iskolából.

(X y) Lapunk egy barátja szivart hozott a multkor s a szivar egy iskolai írka darabjába lett becsomagolva. A rajta levő gyakorlat igen bolcs dolog lehet az iskolában, de így külön fölér a legkellemesebb tréfa hatásával. Meltóztassék élvezni: IV. Mi történt az indiánnal? Eltevedt és egy európainak ültvényében találta magát . . . Mit tett midőn a tulajdonost észrevette az ajtón lve? Nagyon éhes volt és kért tőle egy darab kenyeret. Meghalgatta e őt az ültvényes? Nem az embertelen megtagadott tőle mindent és elázte őt. Mi történt nehány hó múlva? Az ültvényes eltevedt egy vad üldözése alkalmával, hová ment azután? Egy vad kunyhóba. Mit kérdett a vadtól? Kérte őt hogy vezesse el az európai ültvényhez. Adott e az valamit elébe? Igen egy darab sültet és nehány frissítőt. Az európai nem ösmerte fel az Indiát? Ugy van, de a pillanatban, a midőn Isten hozdától mondott volna neki felösmerte az arczvonásait. Es ki volt ez? Az, ugyan azon Indus volt, ki vadászat alkalmával eltevedt és kinek ő azt mondta: „T a k a r o d j I n d i á n k u t y a." V Ki volt a Graehusok anyja? A híres Cornelia. Kit vett nőül a fiatal Tibérius? Nőül vette Appius Andias leányát. Ki vette nőül nővérét? Az a fiatal Scipióhoz ment férjhez, a híres Paulus Emilius fiához. Hogyan született Cornelia gyermekei? Ők a legszerencsésebb természeti hajlandósággal és legjobb tehetségekkel születtek. Mit felelt Cornelia azon compániá hölgyeknek, ki kéré őt, hogy mutatt meg neki gyémántjait és ékszereit. Kezével fiaira mutatott és ezt mondta: Ime itt vannak ékszereim és legjobb díszeim . . .

Hazánk s a külföld.

— Glair Vilmos és Szemecz Emil ügyében tegnap delután Barczy kapitány részletes jelentést tett a főkapitánynak, ki a vizsgálat foganatosításával Minorich rendőrfogalmazót bízta meg. Minorich jelentést tett a kir. ügyésznek a történetekről. Arra nézve, hogy továbbra is fogva maradjanak e vagy nem az illotók. Minorich végzet hozott e szerint Clair Vilmos és Szemecz Emil l e t a r t ó z t a t v a m a r a d n a k. Minorich fogalmazó ma delután fogja őket kihallgatni, holnap vagy holnapután fogják őket a F o r t u n a b a á t k i s é r n i. A tegnap fel ett előnyomozás és az ennek alapján a kir. ügyésznek tett jelentés ugyanis Clair Vilmos és Szemecz Emil cselekményét gyilkossági kísérletnek minősíti. Ugyanez ügyben még a következő értesítést vesszük: Tiszta Kálmán miniszterelnök a letartóztatott Glair és Szemecz hírlapírók ügyében Thaisz Elek főkapitányt a képviselőházba kérte, hol a főkapitány körülményesen referált az ügynek a rendőség előtt lefolyt részéről. A letartóztatottak szabadlára helyezése iránt ismét lépéseket tettek a főkapitányságnál Szalay Imre és Vadnay Andor országgyűlési képviselők, továbbá Csatar Zsigmond és Persay Ferencz ügyvédek, de ismét eredménytelenül. A kihallgatások, nehány tanu kivételével, véget értek; delután meg folytatják s valószínűleg be is fejezik az elővizsgálatot s holnap a két hírlapíró t fogják adni a kir. ügyésznek.

— Szilgeti Józsefnét tegnap delután 4 órakor vitték örök nyugalomra vas-utca 14 szám alatti lakásáról. A halottas házban összegyűlt a nemzeti színház személyzete, elén Paulay Ede igazgatóval, továbbá a szini tanoda drámai tanoda osztályának növendékei, Ribáry József min. tanácsos, Mihalovics Ödön, a zeneakadémia főigazgatója, Csiky Gérgely, ifj. Ábrányi Kornél, Ábrányi Emil, Visi Imre, Bartók Lajos.

— Pálmay Ilka áttérése a kath. hitről a reformátusra tényleg megtörtént. Pálmay Ilka az előzetes formásoknak eleget téve, ma delőtt ügyvédje, dr. Rozgonyi Jakab kíséretében megjelent a református egyház lelkesi hivatalában, hol az áttérés vége ment.

— A főnyerő. A bécsi községi sorsjegyek tegnapi húzásánál a 200.000 frtos főnyereményt a tőzsdéepületbeli szivarosbolt tulajdonosi, kft fital leány nyerték. A szerencsés leányok ma deléltől valóságos ostromnak voltak kitéve nagy számu ismerőseik részéről. A kik eljöttek, hogy szerencsét kívánjanak nekik a főnyereményhez.

— A regény vége Athos hegysége közelében egy görög kolostorban halt meg nehány napja egy szerzetes, kinek egész lénye olyan titokteljes volt, hogy szinte rákényszerít arra, hogy élete elejét regényesnek vagy akár tragicusnak is képzéjük. E pap soha igazi nevet még társainak sem mondta meg. Egészen fiatal korában lépeti a szerzetbe s a görög abc első betűjéről „Alpha"-nak nevezte magát. Senki sem tudta, hogy hova való; folyékonyan beszélt görögül, oroszul; bolgáru, szerbül, s valamennyire olaszul is. Soha látogató ő hozzá nem jött, levelet nem kapott és senkinek családjáról vagy koráról semmit sem szólt. Ötvenhét évet lakott a kolostorban, s ebből harminezketét egymagán töltött el egy magános cellában. Végrendeletet nem írt és utána nem maradt egy sor írás sem. Milyen élet bírhatta rá, hogy így töltse el egy félszázadot, s így haljon meg?

Muzsák.

— A „Magyar Házilasszony". Az e czim alatt Budapestben megjelent háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilapnak, mely a magyar gazdaszasszonyok országos egy letének hivatalos közlönye, — előfizetési ára egy évre 6 frt, fel évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. Előfizetheti legczelszerűbben postautáivány által a „Magyar Házilasszony" kiadóhivatalhoz Budapesten Váczikörút 20. — Mutatványszámok ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóhivatalhoz ezekért — legczelszerűbben levelezőlappal — fordulnak. A legujabbi szám is változatos tartalommal jelent meg.

Közigazdaság.

— Havi klimatás. 1884. márczius hó. B o v e t e l: Penzkeszlet február 29. 4,739.40, kifizetett vátók után 220,789.13, kifizetett előlegek 4,610., fizetett kamatok 5,379.02, kam. betétek 129,233.24, érczpez 607.57, értékpapír 1,354.99, jutalek 10.88, folyó számla 380,507.64, előleg bélyeg 26.25, nyomtatvány 4., összesen: 747,323 frt, 06 kr. K i a d á s: Osztalékra 2,650., leszámitolt vált. 238,219.03, leszámitolt előlegekre 1,925., kamatra 691.62, kam. betét visszafizetésre 120,889.57, érczpez 4,034.05, értékpapír 1,404.87, szelvény 1,800.14, folyó számla 344,712.99, előleg bélyegre 13.15, üzleti költségére 163.16, házrovásra 1000., tisztí fizetésre 912.50, tőke visszafizetésre 60., penzkeszlet apr. 1. 28,845.97, összesen: 748,322 frt 06 kr. A debreczeni ipar és kereskedelmi-bank.

— Husárak: megállapitva s bejelentve 1884. ápril 2-től 9 ig 44 kr. RácZ Györgynél czegled-utca 2599 szám alatt, 48 kr. RácZ Györgynél csapo-utca 10. sz. a. rózsáter 6. sz. a., Magyar Gabornál czegled-utca 55. sz. a. dedó-utca 125. sz. a., Gyarmati Istvánnál mester-utca 1442. sz. a., varga-utca 2238. sz. a., Nagy Mihálynál pfa-utca 970. sz. a., Balogh Jánosnál mester-utca 1113. sz. a., Kationa Lajosnál rózsáter 10. sz. a. s végre Szentesi Jánosnál szt.-anna-utca 2667. szám alatt. — Minden többi bejelentett meszárszekekben pedig 50 kr. J e g y z e t: Magyar Gabor három szekében 1 kiló hus nyomatékat nélkül a közönség részére 8 krral, — a cs. kir. katonai kórház részére pedig 10 krral drágább. Debreczen, 1884. ápril hó 1-én. Debreczen város kapitányi hivatala.

— Tudósítás. Az 1884 iki évi Aprilis hó 1-én megartott hetivásárról:

Table with 2 columns: Item and Price. Items include 1 meter-mázsa Buza (9.20, 8.85, 8.50), 1 " " kétszeres (7.60, 7.50, 7.40), 1 " " rozs (7.30, 7.20, 7.10), 1 " " árpa (7.30, 7.20, 7.10), 1 " " zab (7.40, 7.30, 7.20), 1 " " tengeri (6.40, 6.30, 6.20), 1 " " köles (7.20, 7.10, 7.00), 1 zsák burgonya (2.60), 1 m.-mázsa szalonna (46.—, 45.50, 45.—), 1 " " háj (50.—, 49.—, 48.—)

— Az országos kiállítás. A kiállítás bejelentési határideje tegnap járt le. A bejelentések különösen az utolsó napokban oly sürűen és tömegesen érkeztek, hogy ennek folytán az erre vonatkozó munkálatok összerúlódtak. A bejelentési ívek átvételére hivatott bizottságok most ez ívek osztályozásán és rendezésén elkönyvelésen fáradoznak. — A budapesti szappanosok és gyertyaöntők körében mozgalom indult meg kollektív kiállítás rendezése iránt.

— Sertés vásár. K ö b á n y a, ápril. 2. (A „sertéskeresek, csarnok" távirati jelentése.) Az üzlet változatlanul szíárd Magyar urasági öreg nehéz 52.—, fiatal nehéz 54.—, 54.50, frt közép 53.—, 54.—, könnyű 52.—, 53.—. Szedett nehéz 52.50,—, 53.—, közép 52.—, 52.50, könnyű 52.—, 53.—. — Romániai bakonyi nehéz 54.—, 55.—, átmeneti, közép 53.—, bakonyi könnyű 52.—, — átmeneti, eredeti nehéz —, — átmeneti közép —, — átmeneti szerbiai nehéz —, 54.—, — átmeneti közép 53.—, — átmeneti könnyű 52.—, 53.— átmeneti, — hízó 1 1/2 éves elősúlyban 4 1/2 levonással —, 2 éves —, — Két éves —, — öreg. — Az árak hízalt sertésenkél páronként értendőek. Romániai és szerbiai sertésenkél, melyek mint átmenetiek adattak el a vevőnek, páronként 3 arany vám fejében megtéríttek.

Törvéyszékek.

— Az izbéli lázadás végtárgyalását a pestvidéki törvéyszék megkezdte. A vádlottak 31-en vannak Fővádiott Elsig János, ki a csendőrt megölte. A tárgyalás folyik.

Felolós szerkesztő: GASPÁR IMRE. Kiadó KUTASI IMRE.

Advertisement for MATTONI-FÉLE GIESSHÜBLER legfinestibb gyöngyös SAVANYU-KÜT legjobb asztali- és üdítő ital, kitűnő hatásának bizonyult köhögésknél, gégehajoknál, gyomor- és hólyaghurtnál. Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

ANDRÉ és SZABÓ

piacz és Hatvan-utca sarkán.

Valódi francia és magyar arankamentes **Luczernát**, oberrordfi és quedlinburgi **repa-magot**, valódi stájer vörösvirágú lóherét,

friss kerti vetemény-magvakat.

Mindenéle bel- és külföldi

TERMÉSZETES ÁSVÁNY-VIZEKET.

Magyar, angol és spanyol **BOROKAT.**

Mindennemü sajtokat és halakat. Olajba tört és por **festékeket** a legolcsóbb árak mellett ajánl

ANDRÉ és SZABÓ

Piacz- és Hatvan utca sarkán.

A hol az elgyengült életerő az elenyészéssel fenyeget

ott segítyt és gyógyulást nyújtanak a Hoff János féle maláta-táplálóanyagok. Maláta-kivonat egészségi sörök, koncentrált malátakivonatok, maláta csokoládék és maláta cukorkák. Innen származik az üzlet régi (37 évi) feunállása, magas kitüntetések (59), a sok köszönőirat (körül-belül egy millió.) A maláta-gyártmányokban foglalt gyógyfüvek használata által sok ezren nyerték vissza egészségüket.

Hoff Jánosnak,

A Hoff János-féle malátakivonatok feltalálójának és egyedül gyártójának, a legtöbb európai uralkodó fejedelem szállítójának, cs. kir. tanácsosnak, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosának, több magas és német reid lovagjának. Bécs. Graben Braunerstrasse 8.

Budapesti köszönőiratok!

Az emberiségnek általános hasznára ezennel köztudomásra hozom, hogy heves hurutbajomból és köhögéstől — melyek ellen sok különféle szert használtam, de eredmény nélkül, — a Hoff-féle malátakészítmények használata által megszabadultam, és így tökéletesen meggyógyultam, ezért malátakészítményeket minden szenvedőknek a legmelegebben ajánlhatom.

Budapest, 1878. ápril.

Csikász János, m. kir. honvédszázados.

Kedves kötelességemnek tartom, nyilvánosságra hozni, hogy sok évi nehéz gyomor-bajomból, mely miatt étvágyam nem volt, és mely gyomor-baj ellen, sok különféle szert használtam, de eredmény nélkül, a Hoff-féle maláta-kivonatoknak négy üveg el való használata után, tökéletesen meggyógyultam. Ezért minden e bajban szenvedőknek a legszívesebben ajánlhatom.

Budapest, 1878. ápril 7.

Windsch Karoline, Winklerné asszonyság nál kigyó-utca.

Négy évig sinlöttem mellbetegségben, és e bajt fokozta még a köhögés és türelhányás úgy, hogy egészen elgyengülve, az ágyat kellett öriznem; ekkor Hoff János-féle maláta egészségisort kezdtem használni. És ime, ez erősítő és gyógyító hatásu sörnek 24 palacczikkal és maláta-cukorkákkal használata után teljesen meggyógyultam; a mit az e bajban szenvedőknek hasznára. ezennel köztudomásúvá kérek tétetni.

Budapest, 1878. január 10.

Rahner Ferencz, váczú-ut.

IX. Pius pápa is használta a Hoff János féle maláta kivonatot, melyet Capello Scipio bíbornok által rendelt meg és a malátakivonat használata által nehéz lélegzétvétel betegségében egyhülést talált. — **Ö felsége a czár Zarskoje Zelo magánpalotájába még ma is rendeltet meg segéde, gr. Schuwaloff által iij malátakivonatokat.**

Azon betegségek, melyeknél a malátakészítmények Hoff János-féle rendszer, használtak a következők: köhögés, légső-csusz, tüdőorvadás alatti bántalmak, aranyeres bántalmak, elerőtlenedés, idegiáz, vérszegénység, emésztési bántalmak. — A használtabb készítmények, maláta-kivonat egészségi sör, maláta-csokoládé, koncentrált-maláta-kivonat, maláta-mell-cukorkák. Valamennyi a Hoff János találmánya és reádszere szériat.

Alapítási év 1847. Legfelsőbb kitüntetés 59. — Köszönőirat százezren felül. — Hoff János-féle gyógytápszerek elárúsításra az összes műve t államokban 27000 elárúsítási helyen történik, ebből nyugot Európára 12800 és k. — kelet Európára 9900. Amerikára 4300 e czélra Európában 1600. Amerikában 400 hirdapvétetik igénybe.

Árak: Malátakivonat egészségi sör 13 pal. 7 frt 26 kr. 28 pal. 15 frt 60 kr. 58 pal. 30 frt 1/2 kilo maláta csokoládé I. 2 frt 40 kr., 1/4 kilo 1 frt 30 kr., II. 1/2 kilo 1 frt 60 kr., 1/4 kilo 90 kr., III. 1/2 kilo 1 frt, 1/4 kilo 60 kr. Maláta-cukorkák 1 zacskó 60 kr. 30 és 15 kr. Malátakivonat 1 üveg 1 frt 12, kisebb 70 kr. — Gyermek táplálata-liszt 1 frt. Egy maláta fürdő 90 és 60 kr. 2 frton alól semmisen szállítatik. Az első valódi Hoff János-féle nyákdoldó maláta mellicukorkák kék papírban vannak. Vevénél csakis ilyenek kérendők.

Raktárak Debreczenben. Csanak József, Rickl J. Z. Gerény Fülöp, itovábbá Nyiregyháza. Korányi Imre gyógyász. Nagy-Várud: Janky Antal. Nagy-Károly: Ujházy István. Kaufmann Jakab. N-Bánya: Ifj. Orosz István. Szatmár: Jákó Mihály. Zilah: örv. Weiss Sámuelné. Hajdu-Böszörmény: Lengyel László, valamint minden rendszeres gyógytárban.

Nincs többé fogfájás.

hogya ha használ atik a

Fog-elixir (Elixir d'intifrice)

a tisztelőtre méltó Benediktinus atyák,

készítménye a Soulacl apátságban;

a mely szer 1373-ban találtott fel, Boursand Péter prior által és a mely később Maguelonne prior ur által lényegesen tökéletesebbítette t.

Ez utólrhetetlen szer a fogak tisztításához és konzerválásához. — a foghus erősbité-éhez és megsemmisíti a borkövet, megóvja a fogakat az elromlásától.

A lehellet rossz szagának elűzésére minden má-féle fogviznél hatalmasabb az Elixir. Ép ezért minden magas rangu körökben az egész világszerte használtatik.

Főügynökség: Bordeauxban (Franciaország) Seguin, 3 rue Hugerie. Debreczenben: Schwarcz M. Benő férfi divat-termeben.

Nincs áremelés!

Ettlínger A. B., Hamburgban

ajánlja elősmert, legolcsóbb számítás mellett bérmentve csomagolással, tisztá. finom z. matu k á v é i t, 5 kilós zsákokban utánvétél mellett

Río finom, erős	frt 3.45
Cuba, ff. zöld, erős	4.10
Ceylon, kékes zöld, erős	5.—
Arany Jáva, különös finom, szelíd	5.20
Gyöngy-kávé igen finom	5.95
Afrikai gyöngy Mokka, valódi	4.45
Arabia Mokka, valódi nemesített	7.20
Igen kedvelt, finom zamatu.	
Stambulli kávé-vegyíték	4.70
Thea kilonként Congó, ff.	2.30
Sauhung, ff.	3.50
Családi thea, különös finom	4.—
Asztali rizs	pr. 5 kg. 1.40
Gavir I ma, 4 kilós hordó an	7.50
gyengén szóva 2 kgr. hord.	4.05
Lengyel-rakhus p. 8 Ds.	4.25
Lasatz frissen főzvep. 8. Ds.	4.25
Sardinia a l. huile p. 1/4 Ds.	4.70
Etvágy Sild pikant p. 8. Ds.	7.60
Angolna kocsonyázott p. 8 Ds.	4.20
Marhanyelv á 1 1/2 kg. p. 4 Ds.	8.10
Szardella valódi Brab. 2 kg.	7.50
Matjeshering Delic. 5 kgr. F.	2.60
Rüszhal füstölt f. p. 2 láda	2.50
Jamaica-Rum I-a 4 Liter	4.15

Arjegyzéket gyarmatárak, szeszes italok és különleges cikkek felett bérmentve küd

A. B. ETLINGER, HAMBURGban.

Vasárnap ápril 6-tól kezdve látható.

A nagyvásártéren csak rövid ideig látható a legnagyobb világitás mellett esténként 5 órától 9-ig.

SZOBOR CSARNOK.

Párisból.

Bracco Rokus ur igazgatása alatt, áll részint a mult, részint a jelen nevezetes s híres egyéniségeknek természetes éleinagyságban viaszkból előállított alakjaiból, az ezen czélra épített párisi nézőhelyiségben, mely hosszabb száz lábnál s több, mint száz lámpa által van világitva:

MŰSOR:

Rezső ö csász. kir. fenségének, a trónörökösnek esküvője Stefánia főherozegaóvel az augusztianuok templomában Bécsben 1881. május 10 én.

Ez a csoportozat, mely itt először látható, nem kimélve semmi költséget és fáradságot, aképen állítottat elő általam, hogy az igen tisztelt közönségnek egy olyan teljes képet nyújtsak, mintha a néző közönség minden t. tagja személyesen lett volna jelen ez alkalomnál.

Stuárt Mária Skoczia királynőjének lefejezése 1557-ben. Kép a plevnai csata után. Megsebesült katonák az orosz-török román és szerb ezredekben.

I. Bonoparte Napoleon császár az austerliczi csata előtt az ő nagy táborával. Ezenkívül még 20 csoportozat látható történeti egyéniségekről, a melyek mind ugy vannak előállítva, hogy a nagy közönség tetszését méltán ki fogják érdemelni.

Belépti díj első hely 20 kr., második hely 10 kr.

Tisztelettel:

Bracco R. igazgató.

BOSZNYAY J. czég

DEBRECZENBEN,

sajat ház, Czegléd-utca.

Dusan felszerelt női divat, kézműi és rövidáru raktárából ajánl

tetes árleszállítás mellett, nagymennyiségű sima és koczkás

tavaszi női ruha-kelméket,

kreton, batist, satin, jacouetteket

és rendkívüli olcsó árakért

napernyőket is.

Továbbá a legjobb minőségű fekete és szines ternók, szines és fekete selyem, satin mervelioux s ezekhez megfelelő, minden színben selyembárony, brocat, csipke és szalag diszt s ugyszintén kittingő csabai vállfűzők

nagy választékban találhatók.